

ХУЛОСАИ НИҲОИ
Шурои диссертатсионии 6Д. КОА-067-и назди
Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ
барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илм

Парвандаи аттестатсионии №_____
Қарори шурои диссертатсионӣ аз 30.06.2023, № 6

Барои сазовор доностани Рузиев Мехрубон Миралиевич, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон ба дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ.

Диссертатсияи Рузиев Мехрубон Миралиевич дар мавзуи «Таҳқиқи луғавӣ-маънӣ ва соҳтории вожагони марбут ба ҳайвоноти хонагӣ» (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гуруҳи «варзобӣ»)) барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ рӯзи 11.04.2023 (суратмаҷлиси №4) аз ҷониби Шурои диссертатсионии 6Д. КОА-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ (734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 21) барои ҳимоя иҷозат дода шудааст.

Довталаби дараҷаи илмӣ Рузиев Мехрубон Миралиевич шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, 13-уми январи соли 1990 дар ноҳияи Варзоб дар оилаи коргар таваллуд шудааст. Солҳои 2008-2012 дар зинаи бакалавр ва 2012-2014 дар зинаи магистратураи факултети филологияи тоҷики ДДОТ ба номи С.Айнӣ таҳсил намудааст. Солҳои 2014-2017 аспиранти шуъбаи рӯзона ва аз соли 2017 то соли 2018 унвончӯйи Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ буд.

Рузиев Мехрубон Миралиевич солҳои 2013-2014 ва аз соли 2018 то ҳол ба ҳайси омӯзгори фанни забон ва адабиёти тоҷики МТМУ №4-и ноҳияи Варзоб кору фаъолият мекунад.

Диссертатсия дар шуъбаи забони Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ иҷро шудааст.

Роҳбари илмӣ – доктори илми филология, профессор, узви вобастаи Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, муовини раиси Кумитаи забон ва истилоҳоти назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон Раҳматуллозода Саҳидод Раҳматулло мебошад.

Муқарризони расмӣ:

Ҳомидов Дилмурод Раҷабовиҷ – доктори илми филология, профессори кафедраи таърихи забон ва типологияи Дошишгоҳи миллии Тоҷикистон;

Абдуллоева Гулрухсор Зиёдуллоевна – номзади илми филология, дотсенти кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи байналмилалии забонҳои ҳориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода.

Муассисаи тақриздиҳанда – Муассисаи давлатии таълимии “Донишгоҳи давлатии Боҳтар ба номи Носири Ҳусрав” дар тақризи мусбати худ, ки аз ҷониби раиси ҷаласа, номзади илми филология, дотсент, мудири кафедраи забони тоҷикии Муассисаи давлатии таълимии “Донишгоҳи давлатии Боҳтар ба номи Носири Ҳусрав” Назаров М.Н., эксперт номзади илми филология, дотсенти кафедраи мазкур Саидов Ҷ.З., котиби илмии ҷаласа, номзади илми филология Раҳмонов М.Б. ва бо имзову муҳри ректори муассиса, доктори илми биология, профессор Давлатзода Сайфиддин Ҳайриддин пешниҳод шудааст, қайд менамояд, ки диссертатсияи номзадии Рузиев Мехрубон Миралиевич дар мавзуи «Таҳқиқи луғавӣ-маънӣ ва соҳтории вожагони марбут ба ҳайвоноти ҳонагӣ» (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гуруҳи «варзобӣ»)) таҳқиқоти илмии баанҷомрасида буда, ба талаботи бандҳои 31-37-и “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 ба тасвib расидааст, мӯвоғик буда, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 - Забони тоҷикӣ сазовор аст.

Муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бо дарназардошти муқаррароти бандҳои 67-70 ва 74-75-и «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ», ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, интихоб ва таъин гардидаанд. Интихоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар ба он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевоситаи соҳаи забоншиносӣ буда, дар корҳои илмию таҳқиқотӣ фаъолона иштирок менамоянд ва дар ин самт асару мақолаҳо таълиф кардаанд, ки мазмуну муҳтавои онҳо ба мавзуи диссертатсияи мазкур иртибот дорад.

Довталаби дараҷаи илмӣ вобаста ба мавзуи диссертатсия 10 мақолаи илмӣ ҷоп намудааст, ки аз он 5 мақола дар мачаллаҳои тақризшавандай Комиссияи олии атtestatсionии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 5 мақола дар мачаллаву маҷмуаҳои дигари илмӣ ба нашр расидаанд.

I. Таълифоти муаллиф дар мачаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи олии атtestatсionии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон:

[1-М]. Рузиев, М. Назаре ба дараҷаи омӯзиши лаҳҷаҳои Варзоб ва муносабати он бо лексикаи чорводорӣ [Матн] / М. Рузиев // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2016. – №4/3 (203). – С. 110-115.

[2-М]. Рузиев, М. Вожаҳои марбут ба рондан, боздоштан ва ба назди худ хондани ҳайвоноти хонагӣ дар лаҳҷаи Варзоб [Матн] / М. Рузиев // Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои филологӣ. – Душанбе, 2020. – №3. – С. 68-71.

[3-М]. Раҳматуллозода, С., Рузиев, М. Таҳлили соҳтории лексикаи марбут ба ҳайвоноти хонагии лаҳҷаи Варзоб [Матн] / С. Раҳматуллозода, М. Рузиев // Суҳаншиносӣ. – Душанбе, 2020. – №2. – С. 5-16.

[4-М]. Рузиев, М. Ҳусусиятҳои луғавии калимаҳои марбут ба ҳайвоноти хонагӣ (дар заминай маводи гӯйиши мардуми Варзоб) [Матн] / М. Рузиев // Суҳаншиносӣ. – Душанбе, 2020. – №3. – С. 34-44.

[5-М]. Рузиев, М. Калимаҳои иқтибосии марбут ба ҳайвоноти хонагӣ (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гурӯҳи «варзобӣ») [Матн] / М. Рузиев // Суҳаншиносӣ. – Душанбе, 2022. – №1. – С. 93-100.

II. Мақолаҳои муаллиф дар маҷмуаҳо ва нашрияҳои дигари илмӣ:

[6-М]. Раҳматуллозода, С., Рузиев, М. Нақши пасвандҳои калимасоз дар ташаккули лексикаи марбут ба ҳайвоноти хонагии лаҳҷаи Варзоб [Матн] / С. Раҳматуллозода, М. Рузиев // Маъсалаҳои илмҳои гуманитарӣ. – Ҳоруғ, 2020. – №3. – С. 33-42.

[7-М]. Рузиев, М. Вожагони марбут ба истифодаи ҳайвоноти хонагӣ (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гурӯҳи «варзобӣ») [Матн] / М. Рузиев // Маводи конференсияи илмӣ-амалии ҷумҳурияви дар мавзуи «Истиқлолияти давлатӣ ва рушди забони модарӣ» (Душанбе, 18-уми феврали соли 2022). – Душанбе, 2022. – С. 98-99.

[8-М]. Рузиев, М. Таснифи қабатҳои семантикийи лексикаи марбут ба ҳайвоноти хонагӣ (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гурӯҳи «варзобӣ») [Матн] / М. Рузиев // Забон – ҳастии миллат (Маҷмуи мақолаҳои конференсияи байналмилалии «Рушди забони адабии тоҷик дар замони Истиқлол: мушкилот ва дурнамо» (Душанбе, 15-уми июни соли 2022). – Душанбе, 2022. – С.135-142.

[9-М]. Рузиев, М. Лексикаи ифодакунандай зоти ҳайвоноти хонагӣ (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гурӯҳи «варзобӣ») [Матн] / М. Рузиев // Маъсалаҳои забоншиносӣ. – Душанбе, 2022. – №1 (1). – С.137-140.

[10-М]. Рузиев, М. Лексикаи ифодакунандай амалиёти вобаста ба ҳайвонот (дар мисоли маводи лаҳҷаи Варзоб (гурӯҳи «варзобӣ») [Матн] / М. Рузиев // Муҳаққиқ. – Душанбе, 2022. – №4 (57). – С. 6-9.

Ба автореферати диссертатсия аз ҷониби шаҳсони зерин тақризҳо навишта шуда, ба шуори диссертационӣ ворид гардидаанд:

1. Тақризи ба автореферати диссертатсия навиштаи доктори илми филология, профессори кафедраи забонҳои хориҷии Академияи

идоракунии давлатии назди Президенти Чумхурии Тоҷикистон Раҳмонова Наргис Шарифовна мусбат буда, дар он чунин эродҳо зикр шудааст:

-забони автореферат равону илмӣ бошад ҳам, баъзан ҷумлаҳои носуфта дар саҳифаҳои 7, 13 ва 18 ба назар мерасанд;

-дар баъзе саҳифаҳои автореферат ғалатҳои ҳусусияти имлой ва китобатӣ дида мешавад (8, 11, 16);

-дар автореферат баъзан қоиди имлои нави забони тоҷикӣ (2021) риоя нагардидааст (6, 14, 17).

2. **Тақризи** ба автореферати диссертатсия навиштаи номзади илми филология, дотсенти кафедраи забонҳои Донишгоҳи байналмилалии сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон Сангинова Р.И. мусбат буда, дар он чунин эродҳо ҷой доранд:

-дар боби дуюм, зерфасли 2.2.4. ғалати имлой роҳ ёфтааст, ки он ислоҳ меҳоҳад: қайд гардидааст неву қайд карданист (саҳифаи 16, сарҳати 2);

-ба назари мо, маводи иқтибосии муосир, ки аз забонҳои русиву аврупой ба лаҳҷаи Варзоб ворид гардидааст, ба таври кофӣ дида намешавад (шояд дар рисолаи таҳқиқотӣ васеъ дода шуда бошад?);

-фикр мекунем, агар ба ҷои “вожагон” калимаи “вожаҳо” истифода мешуд, беҳтар мебуд;

-дар саҳифаи 13 ғалати китобатӣ роҳ ёфтааст, ки он ислоҳ меҳоҳад: (зерфаслҳои 1.5.1, 1.5.2 аз сарҳати нав оғоз ёбад).

3. **Тақризи** ба автореферати диссертатсия навиштаи номзади илми филология, муаллими қалони кафедраи забони тоҷикии Донишгоҳи славянни Россия ва Тоҷикистон Амлоев А. Я. мусбат буда, дар он чунин эродҳо қайд шудаанд:

-ба андешаи мо дар автореферати диссертатсия баъзан тақрори фикру андешаҳо ба мушоҳида мерасанд;

-дар автореферати диссертатсия баъзан ғалатҳои имлой ва услубӣ (саҳифаҳои 3, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13) ба ҷашм мерасанд, ки рафъи онҳо ҳусни корро меафзояд.

4. **Тақризи** ба автореферат навиштаи номзади илми филология, и. в. дотсенти кафедраи забонҳои Донишгоҳи техникии Тоҷикистон ба номи академик М.С. Осимӣ Икромова Г.Х. мусбат буда, дар он чунин эродҳо ҷой доранд:

-хулосаро кӯтоҳ кардан мувофиқи мақсад аст;

-дар автореферат ғалатҳои имлоиву техникӣ мавҷуданд, ки ислоҳи онҳо ба манфиати кор аст.

Муқарризони расмӣ ва ғайрирасмӣ дар баробари муайян кардани баъзе эроду нуқсонҳои диссертатсия ва автореферати он (тоҷикӣ ва русӣ)

аҳаммияти ҹанбаҳои назариявиу амалӣ ва навоварии кор, инчунин, дастовардҳои илмии муаллифи диссертатсияро таъкид карда, онро барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 - Забони тоҷикӣ сазовор донистанд.

Шурои диссертационӣ қайд менамояд, ки довталаби дараҷаи илмӣ дар асоси таҳқиқоти илмӣ чунин масъалаҳоро муқаррар намудааст:

- таъину асоснок намудани ҹанбаи назарии мавзуи таҳқиқ;
- ҷамъоварӣ ва гурӯҳбандии вожаҳои марбут ба ҳайвоноти хонагӣ;
- баррасии ҳусусиятҳои луғавии калимаҳои марбут ба ҳайвоноти хонагӣ;
- нишон додани сабабҳои воридшавии иқтибосот ба лаҳҷаи Варзоб ва муайян намудани мавқеи онҳо дар таркиби калимаҳои марбут ба ҳайвоноти хонагӣ;
- баррасии ҳусусиятҳои маъноии калимаҳои мансуб ба ҳайвоноти хонагӣ;
- таҳқиқи соҳтории вожагони мансуб ба ҳайвоноти хонагӣ;
- муайян кардани мавқеи вожагони соҳаи ҳайвоноти хонагӣ дар миёни дигар қабатҳои луғавӣ ва таъсиру муносибати онҳо ба анъанаҳои мардум, ки аз ҹанбаи этнолингвистии онҳо бар меояд.

Асосҳои назарии таҳқиқ. Таҳқиқ дар асоси дастовардҳои илмӣ-назарӣ ва амалии забоншиносони шинохтаи ватанию хориҷии риштаи забоншиносӣ, аз қабили Л. А. Новиков, И. М. Оранский, Л. С. Пейсиков, Н. М. Шанский, В. В. Лопатин, Е. А. Земская, А. Л. Хромов, В. С. Растворгueva, А. З. Розенфелд, А. Н. Кисляков, А. П. Колпаков, Р. Л. Неменова, Е. М. Пешерева, О. Н. Трубачев, Н. Маъсумӣ, Ш. Рустамов, Р. Ғаффоров, Ҳ. Маҷидов, Д. Саймиддинов, М. Қосимова, Б. Камолиддинов, Н. Шароғов, М. Муҳаммадиев, Ғ. Ҷӯраев, М. Маҳмудов, С. Раҳматуллозода, О. Маҳмадҷонов, Д. Ҳомидзода, Ш. Исмоилов, Н. Гадоев, С. Мирзоев, Ш. Бобомуродов, Г. Мирзоев, А. Мирбобоев, Ҳ. Бердиқулов, Г. Ниматов, Ф. Амонова, А. Зоҳидов, С. Алиев, Ҳ. Талбакова ва дигарон анҷом дода шудааст.

Аҳаммияти натиҷаҳои бадастовардаи довталаб барои дарёфти дараҷаи илмӣ дар амалия чунин тасдиқ карда мешавад, ки натиҷаҳои таҳқиқро метавон барои таҳлилу ҳалли масоили мухталифи забони адабӣ ва бахши шевашиносӣ, тадриси курси «забони адабӣ», бахусус қисматҳои «лексикология», «калимасозӣ», «маъношиносӣ», «таърихи ташаккули вожагони забони адабӣ», курси «шевашиносӣ», таҳияи китобҳои дарсию дастурҳои таълимии забоншиносӣ ва луғатҳои шевагӣ истифода бурд.

Баррасии эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ нишон доданд, ки дар таҳқиқи диссертационӣ консепсияҳои илмӣ ва назарияи забоншиносони ватанию хориҷӣ истифода шудаанд. Дар маҷмуъ, дараҷаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ аз дақиқии маълумот, мувофиқат намудани ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва интихоби равишҳои таҳқиқ бармеояд. Ҳулоса ва тавсияҳо дар асоси таҳлили илмии натиҷаҳои таҳқиқи назарӣ пешниҳод гардидаанд.

Саҳми шахсии довталаби дараҷаи илмӣ дар таҳқиқ пеш аз ҳама, дар ҷамъоварӣ, коркард, танзим ва ҷобаҷогузории мавод, омӯзиши назарияҳои донишмандони муосири ватаниву хориҷӣ дар робита ба мавзуи мавриди таҳқиқ ва муқоисаи онҳо зоҳир мегардад. Натиҷаҳои асосии таҳқиқ дар диссертасия ва фарҳангии мураттабнамудаи муаллиф, инчунин дар мақолаҳои нашрнамудаи ўйини ёфтаанд. Таҳқиқи мазкур заҳмати чандинсолаи муаллиф буда, дар шакли диссертасияи мукаммал ба анҷом расидааст.

Дар ҷаласаи Шурои диссертационии 6D. КОА-067-и назди Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии АМИТ аз 30 июни соли 2023 дар бораи ба Рузиев Мехрубон Миралиевич додани дараҷаи илмии номзади илми филология аз рӯйи ихтисоси 10.02.01 – Забони тоҷикӣ қарор қабул карда шуд.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ аз 15 нафар аъзои Шурои диссертационӣ, ки бо фармоиши Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 декабря 2022, № 307/шд ба ҳайати Шуро ворид шудаанд, 14 нафар иштирок доштанд, ки аз онҳо 5 нафар доктори илм аз рӯйи ихтисоси диссертасияи баррасищаванда мебошанд.

Аз 14 нафар аъзои Шурои диссертационии дар ҷаласа иштироқдошта овоз доданд: тарафдор – 14 нафар, муқобил – нест, бюллетенҳои беэътибор – нест.

Раиси шурои диссертационӣ,
доктори илми филология, профессор

Шарифзода Ф.Х.

Котиби илмии шурои диссертационӣ,
доктори илми филология

Юсуфов У.А.

30.06.2023